

ת"פ 46700/07/22 - מדינת ישראל נגד SAEMA PRAYAT, ט' 9182545

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 46700-07-22 מדינת ישראל נ' ט'
9182545 (אסיר)

בפני בעניין:	כבוד השופט יואב עטר המאשימה
נגד הנאשם	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שרין מחאגנה
	9182545 ט' SAEMA PRAYAT ע"י ב"כ עוה"ד ויקי גולן

נוכחת מתורגמנית בית המשפט לשפה התאית הגב' קנריאט ארז
גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של **יבוא סמים מסוכנים** (עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973), **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית** (עבירה לפי סעיף 7 (א) + (ג) לפקודה הנ"ל), **וניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית** (עבירה לפי סעיף 7 (א) + (ג) לפקודת הסמים הנ"ל + סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977).

2. עניין של העבירות בהן הורשע הנאשם, בכך, שכמפורט בכתב האישום המתוקן שבו הודה, הנאשם, קשר קשר עם אחר שזהותו אינה ידועה לייבא לישראל סם מסוכן מסוג METHAMPHETAMINE ולהחזיק בו.

במסגרת הקשר הנ"ל, שלח האחר או מי מטעמו באמצעות הדואר מתאילנד לישראל שתי חבילות אשר הכילו את הסם המסוכן הנ"ל במשקל כולל של כ - 1728.42 גרם נטו כשהוא מחולק ל 148 אריזות. חלק מהסם היה מוסתר בחבילות קפה וחלקו מוסתר בחבילות שוקולד. החבילות מוענו לכתובת שמסר הנאשם לאחר, ואשר היתה בעבר כתובתו של הנאשם כשאחת החבילות נושאת את שמו של הנאשם למעט טעות כתיב המפורטת בכתב האישום המתוקן והשניה נושאת את הכתובת ואת שמו הפרטי של בעל המשק במושב הנ"ל.

לאחר הגעת החבילות לישראל, נתפסו החבילות על-ידי רשויות המכס ומשטרת ישראל. מרבית הסם הוצא מהחבילות על-ידי משטרת ישראל, אשר הותירה בחבילות כ-72 גרם נטו של הסם הנ"ל.

הנאשם הגיע לאסוף את החבילות מסניף הדואר במושב, קיבלן לידו לאחר שהזדהה בשמו של בעל המשק ונעצר.

3. ביום 22.5.23 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון אשר כלל את תיקון כתב האישום והודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן. הצדדים הבהירו כי אין הסדר לעונש וכי כל צד יטען על פי מיטב הבנתו.

טענות הצדדים

4. המאשימה בטיעוניה לעונש עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, תוך שהפנתה לפסיקה. המאשימה עמדה על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ועתרה לקביעת מתחם עונש הנע בין 54 חודשי מאסר בפועל לבין 72 חודשי מאסר בפועל. באשר לענישה בתוך המתחם, עתרה המאשימה לענישה ברף האמצעי של המתחם לצד מאסר על תנאי וקנס.

5. ב"כ הנאשם בטיעוניה לעונש עמדה בהרחבה על נסיבותיו האישיות של הנאשם, על כך שמדובר בנתין זר אשר הגיע לארץ לצורך עבודה והותיר את בני משפחתו מאחור ועל כך שהוא מפרנס את בני משפחתו, כמו גם על כך שהנאשם צפוי ממילא להיות מגורש. עוד הפנתה למסמך של מרכז המחקר והמידע של הכנסת: "**השימוש בסם 'יאבה' בקרב תאילנדים העובדים בחקלאות והסיבות לשימוש בו**". ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה רבה, טענה כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל ולאור נסיבותיו של הנאשם, עתרה לגזור את דינו ברף התחתון של המתחם, דהיינו ל 24 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם ביקשה להימנע מהשתת קנס לאור מצבו הכלכלי ולאור העובדה שהסם נתפס בטרם הצליח הנאשם להפיק ממנו תועלת כלכלית.

6. הנאשם בדברו לעונש הביע צער על מעשיו, ביקש התחשבות בענישה, על מנת לאפשר לו לטוס בחזרה למולדתו.

דין והכרעה

7. העבירות בהן הורשע הנאשם חמורות ויש בהן בכדי להוביל לפגיעה בציבור. בית-המשפט העליון עמד על הצורך בענישה מחמירה ביחס לעברייני סמים, בין השאר, בע"פ 3172/13 **סואעד נגד מדינת ישראל** (7.1.14):

על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות... אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם... המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך גם בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר

עמוד 2

תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו.

מקום בו המדובר בייבוא סמים, הרי שלמעשה יש בכך בכדי להכניס לתחומי מדינת ישראל סמים אשר אינם מיוצרים בייצור מקומי תוך "העשרת" היצע הסמים בארץ, על הפגיעה הנלווית מכך בציבור.

8. מדיניות הענישה בעבירות אלו משתרעת על פני מנעד רחב ומטבע הדברים משתנה בהתאם לנסיבות המעשה והעושה בכל אחד מהמקרים.

בע"פ 5918/22 מונטרי סאלי נ' מדינת ישראל [2.1.23] נדרש, בית המשפט העליון לערער במקרה קל יותר בנסיבותיו מקום בו מדובר היה בעובד זר, אשר ייבא בנסיבות דומות (באמצעות הדואר) סם מסוכן מאותו סוג בכמות של פחות מרבע מכמות הסם אותו ייבא הנאשם דן (כ - 400 גר') אשר לא היה מחולק. אותו מערער נדון בבית המשפט המחוזי ל- 30 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך ₪ 7,500 ומאסר על תנאי. בית המשפט העליון דחה את הערעור בציינו כי: **"לא שוכנענו שמתחם העונש של 24-48 חודשים סוטה ממתחם הענישה המקובל והראוי בנסיבות העניין. המערער ייבא סם מסוכן מסוג מתאמפטמין במשקל של למעלה מ- 400 גר' מהם ניתן להפיק אין ספור מנות סמים - וזאת באמצעות משלוח דואר...".** ביחס לעונש בתוך המתחם (30 חודשי מאסר) צויין: **"... בית המשפט לקח בחשבון בעת גזירת העונש את מלוא נסיבותיו האישיות של המערער, כולל העובדה שכאזרח זר שאינו דובר עברית ושאינו לו קרובי משפחה בישראל, השהות בבית הסוהר לא קלה. לכן במכלול הנתונים והנסיבות לא ראינו מקום להתערב בעונשו...".**

בע"פ 4536/21 פרץ נ' מדינת ישראל (4.11.21) נדחה ערעור של נאשם שהורשע בייבוא כמות גדולה יותר, של 1.865 ק"ג סם מאותו סוג (מתאמפטמין). בגזר הדין בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם עונש הנע בין 21 ל- 48 חודשי מאסר בפועל ובשל שיקולי שיקום שנלמדו מתסקירי שירות המבחן חרג בית המשפט מהמתחם והשית 16 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 3569/20 אלטאראוס נ' מדינת ישראל (07.06.2020) נדחתה בקשת רשות ערעור בעניינו של אזרח זר ששהה בישראל ואשר קשר קשר לייבא באמצעות הדואר סם מאותו סוג (מתאמפטמין). אל אותו מבקש נשלחה באמצעות הדואר חבילה שהכילה 50 גרם מהסם הנ"ל וזה נעצר בנסיבות דומות (שעה שהגיע לחברת השליחויות על מנת לתור אחר החבילה). על אותו מבקש הושת מאסר בפועל למשך 22 חודשים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

בת"פ 17354-05-12 מדינת ישראל נ' פטדי (03.09.2012) נדון, במסגרת הסדר טיעון, עובד זר אשר ייבא לישראל באמצעות הדואר חבילה שהכילה 305 טבליות של סם מסוג מתאמפטמין ל-20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וחילוט 760 דולר מתוך הכספים שנתפסו ברשותו.

בת"פ 51034-12-10 מדינת ישראל נ' קאנג (12.06.2011) נדון עובד זר ששהה בישראל ואשר הורשע ביבוא סם

מסוג זהה (מתאמפטמין) בכמות שכללה 6,037 טבליות ל-40 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

בת"פ 39924-02-16 **מדינת ישראל נ' (ANOG)** (09.08.2016), נדונה נאשמת שהינה אזרחית זרה אשר ייבאה באמצעות חבילות דואר בשש הזדמנויות שונות ונפרדות סם מסוכן מסוג בלתי ידוע בכמות בלתי ידועה, ובהזדמנות נוספת ייבאה סם מסוג מתאמפטמין במשקל של 116 גרם נטו ל-18 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס בסך ₪ 5,000 וחילוט כסף שנתפס ברשותה.

בת"פ 55934-11-17 **מדינת ישראל נ' (WISHIT)** (28.02.2018), נדון במסגרת הסדר טיעון אזרח זר ששהה בישראל מתוקף אשרת עבודה ל-20 חודשי מאסר בפועל ולמאסרים על תנאי לאחר שהורשע ביבוא (באמצעות חבילת דואר) של סם זהה (מתאמפטמין), בכמות של 463.81 גרם כמפורט בכתב האישום.

מן הכלל אל הפרט

9. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לחומרה יש לקחת בחשבון את אותה התארגנות בין הנאשם לבין עבריין נוסף שכללה היערכות ותיאום עם אדם מחוץ לגבולות ישראל ליבוא הסם.

לחומרא נתתי משקל לכמות הסם ביחס לסוגו, ולאופן שבו הסם נשלח בדואר ונתפס כמפורט בכתב האישום המתוקן.

שיקול של ממש לחומרא נובע מהעובדה שהסם היה מחולק ל 148 אריזות באופן המלמד לכאורה כי היה מוכן להפצה.

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי משקל גם לחלקו בפועל של הנאשם כנלמד מכתב האישום המתוקן, משאין מחלוקת שהמעורב האחר שזהותו אינה ידועה, הוא ששלח בפועל את הסם מחו"ל וכי הנאשם היה אמור לקבלו בישראל.

10. לאור האמור לעיל, בהינתן מידת הפגיעה בערכים המוגנים, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ומדיניות הענישה הנוהגת (בשים לב להתאמות הנדרשות נוכח האבחנות השונות בין המקרים שפורטו לעיל) **סבורני כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 30 חודשי מאסר בפועל לבין 60 חודשי מאסר בפועל.**

הענישה בתוך גדרי המתחם

11. לנאשם אין הרשעות קודמות.

בגדר שיקולי החומרה בתוך המתחם, נתתי משקל לצורך בהרתעת הרבים בשים לב מחד לקלות שבה ניתן לבצע עבירות מסוג זה, ומאידך, החשיבות שבמיגורן נוכח הפגיעה בציבור, תוך שלעניין זה בתי המשפט חוזרים שוב ושוב על הצורך בהכללת שיקולי הרתעת הרבים כשיקול מרכזי בשיקולי הענישה בעבירות אלו.

12. לקולת הנאשם, נתתי משקל לכך שהנאשם נעדר כל הרשעות קודמות.

לקולת הנאשם, נתתי משקל להודאתו המגלמת נטילת אחריות לצד חיסכון בזמן שיפוטי.

לקולת הנאשם, נתתי משקל של ממש לכך שהנאשם הינו תושב זר השוהה בישראל ועל כן בניגוד לתושב ישראל השוהה במאסר והזוכה לקבל ביקורי בני משפחה, הפקדות לחשבון הקנטינה וכיוצ"ב, לנאשם אין אפשרויות אלו. עוד נתתי משקל לקושי הממשי בריצוי המאסר נוכח קשיי התקשורת עם הסובבים אותו בשל העובדה שהנאשם דובר את השפה התאית ואינו דובר עברית. לעניין זה נתתי משקל גם לטענת ב"כ הנאשם, כי כיום הנאשם שוהה בתא ללא אסירים דוברי השפה התאית.

לקולת הנאשם נתתי משקל לטענה כי הנאשם אב לילדה בת 5 וכי הנאשם פרנס את משפחתו המורחבת בחו"ל לרבות רעייתו, בתו וששת אחיו.

עוד נתתי משקל לעובדה שהנאשם צפוי להיות מגורש לאחר שחרורו ממאסרו.

לקולת הנאשם נתתי משקל לצער והחרטה שהביע בפני.

13. לכאורה בהינתן החשיבות של שיקולי ההרתעה ובהינתן האופן בו נגזר דינו של מונטרי סאלי בתוך המתחם, היה מקום להשית על הנאשם מאסר ברף גבוה יותר בתוך המתחם, ואולם לאור הנסיבות שפורטו לעיל ויכול ולפנים משורת הדין, מצאתי לגזור את דינו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם.

14. באשר לעתירת המאשימה להשתת קנס, ככלל, מקום שעבירות אלו מבוצעות לשם הפקת תועלת כלכלית, אכן יש מקום להשית קנסות משמעותיים. הגם כך, בית המשפט נדרש לבחון את יכולותיו הכלכליות של הנאשם כחלק בלתי נפרד מהשיקולים הנוגעים להשתת קנס. לעניין זה יש לזכור כי בנסיבות אישיות דומות אושר בעניין מונטרי סאלי קנס בסך 7,500 ₪, ברם, ויכול ולפנים משורת הדין משמדובר בעובד זר הנעדר יכולת כלכלית של ממש, הצפוי להיות מגורש מיד לאחר שחרורו, ולאור הטענות ביחס למצבו הכלכלי הקשה, והפגיעה בפרנסת משפחתו כפועל יוצא ממאסרו, לא מצאתי להכביד גם בהשתת קנס.

15. לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

עמוד 5

א. 32 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בגין התיק דנן בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 12 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ג, 17 יולי 2023, במעמד הצדדים.